

Fons documental del Reguer

Tavèrnoles

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Arxiu Nacional de Catalunya. C/ Jaume I nº 33-51, 08195, Sant Cugat del Vallès.
Alçada: 533 m

Coordenades:

Latitud: 41.95219
Longitud: 2.3264
UTM Est (X): 444172
UTM Nord (Y): 4644687

Classificació

Número de fitxa: 08275-99
Àmbit: Patrimoni documental
Tipologia: Fons documental
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle: XII-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal i física
Observacions protecció: Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Generalitat de Catalunya
Fitxes associades:

[El Reguer](#)

[Fons documental de Tavèrnoles a l'Arxiu
Catalunya](#)

Autor de la fitxa: Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dt., 27/05/2014 - 02:00

Descripció

El fons patrimonial del mas el Reguer es troba custodiat a l'Arxiu Nacional de Catalunya,

amb el codi de referència ANC 1-769, dins dels fons Patrimonials i Familiars.

Són 3,1 m (31 unitats d'instal·lació) de documentació textual, paper, i 267 pergamins, situats cronològicament entre els segles XII i XX.

El fons va ser conservat pels propietaris del mas fins al seu ingrés a l'ANC, a títol de comodat, en dues trameses, l'any 2007 i l'any 2008.

Es tracta de la documentació produïda i rebuda al mas Reguer de Tavèrnoles i a d'altres masos que formaven part del patrimoni familiar, com la documentació relativa al cobrament de censos, gestió d'arrendaments, manteniment de beneficis, llibres de rebuts, escriptures, plets, llevadors, documentació administrativa diversa corresponent als patrimonis del Reguer, patrimoni Fàbrega, patrimoni Masmitjà i patrimoni Planell Benet Soler i Sobirà, i els llibres mestres i d'actes substanciats del mas Reguer, el mas Picó Petit, el mas Berenguer de Gurb i la casa Masmitjà d'Olot.

En destaquen els "Papeles de don Joseph y don Miguel Mas y de Regàs", aplec de privilegis i correspondència de Josep Mas de Roda i el seu fill, vigatà i cap militar antifrancès al servei de l'arxiduc, testimoni valuós de la Guerra de Successió.

Història

El Reguer es troba documentat des de mitjan segle XII com a possessió en domini directe del Capítol de Vic.

El primer habitant del mas fou Guerau de Reguer, l'any 1154.

A mitjans del segle XIV, es produí l'entroncament amb la família Bofill de Folgueroles, arran del matrimoni de Guillem Bofill i Cós amb Maria Perafita i Reguer, que establiren la residència al Reguer i n'adoptaren el cognom.

L'any 1484, l'hereu Damià Reguer i Bertran inicià la successió directa del cognom Reguer de pare a fill, fins a inicis del segle XX.

Els masos Reguer i Bofill, que formaven el nucli de les possessions familiars, s'ampliaren durant els segles XVI, XVII, XVIII amb l'herència i la compra de terres a Tavèrnoles, Folgueroles, Roda de Ter, Gurb i Granollers de la Plana.

Durant els segles XVII i XVIII consolidaren també la seva presència a Vic mitjançant la compra de diversos immobles. Tanmateix, els serveis prestats per Joan Baptista Reguer i Aimeric, a la Guerra dels Segadors, a Felip IV li van permetre aconseguir el privilegi de ciutadania honrada de Vic l'any 1679.

Al segle XVIII els Reguer fixaren la seva residència a Vic, i els enllaços amb importants famílies de la contrada (els Torrebreta de Seva, els Codina de Sant Bartomeu del Grau i els Castellar de Manlleu) els consolidaren com a hisendats d'Osona.

L'any 1831 el patrimoni dels Reguer augmentà considerablement arran del matrimoni de Ramon Reguer Castellar amb Josepa Descatllar i Fàbrega, pubilla del patrimoni Fàbrega i Masmitjà d'Olot.

La pèrdua del cognom en els descendents d'ençà el segle XV, es produí amb la manca d'hereus masculins del matrimoni Miquel Reguer i Descatllar amb Dionís Franc i Olzinelles de Cardona, casats l'any 1855. L'ur filla i pubilla, Assumpció es casà l'any 1884 amb l'hisendat Josep Planell i Benet, de Tona.

El seu primogènit, Miquel Planell i Reguer, que heretà el patrimoni Planell i Sobirà, fou alcalde de Tona entre els anys 1931 i 1933. L'altre fill del matrimoni, Ramon Planell i Reguer heretà el patrimoni Reguer.

Fou a partir d'aquest moment en que el patrimoni familiar inicià la seva disgregació.

Bibliografia

DEPARTAMENT DE CULTURA. ARXIUS EN LINIA:
<http://extranet.cultura.gencat.cat/ArxiusEnLinia/>